

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
34.Kpk.46.054/2015/11.

A bíróság a K T D E Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky-út 78., Eiffel Palace 6. emelet, eljáró ügyvéd: dr. T T) által képviselt **Crédit Agricole Corporate and Investment Bank SA** (9 quai du President Paul Doumer, 92920 Párizs La Défense, Franciaország) kérelmezőnek a dr. Sz T irodavezető jogtanácsos által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.; hiv. szám: Vj/8-1279/2012.) kérelmezett ellen versenyfelügyeleti eljárásban kiszabott eljárási bírság ügyében hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárás során meghozta a következő

V é g z é s t:

A bíróság a kérelmezett Vj/8-1279/2012. számú végzését hatályon kívül helyezi, és a kérelmezettet új eljárásra kötelezi.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

Az eljárási költségeiket a felek maguk viselik.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2012. április 11-én versenyfelügyeleti eljárást indított a Magyar Bankszövetség és a Nemzetközi Bankárképző Központ Zrt. ellen azzal, hogy a köztük lévő megállapodás eredményeként létrejött, a Nemzetközi Bankárképző Központ Zrt. által működtetett, a hitelintézetek által adattartalommal rendszeresen feltöltött és a jogosultságoknak megfelelően használt bankközi adatbázis (a továbbiakban: bankközi adatbázis) létrehozása és a 2000-től napjainkig tartó fenntartása valószínűsíthetően sértheti a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakba: Tpv.) 11. § (1) bekezdése és az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 101. cikk (1) bekezdése szerinti tilalmat.

A GVH a 2012. október 15-én kelt Vj/8-43/2012. számú végzésével a versenyfelügyeleti eljárásba ügyfélként bevonta azokat a hitelintézeteket, amelyek - illetve amelyek jogelődői - adatot szolgáltatottak a bankközi adatbázishoz, valószínűsíthetően megsértve ezzel a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdésében foglalt tilalmat. Az eljárásban vizsgált magatartásnak valószínűsíthetően az adatot szolgáltató vállalkozások is részesei voltak, mivel az adatszolgáltatások következtében hozzáférésük volt a bankközi adatbázis adattartalmához, ezáltal megismerhették a versenytársaik nem publikus, egyedi adatait.

A kérelmezett a 2015. február 16-án kelt Vj/8-656/2012. számú végzésével (a továbbiakban:

Végzés) az eljárás alá vontakat - köztük a kérelmezőt - 2015. április 24-ig történő adatszolgáltatás benyújtására kötelezte azzal, hogy évenkénti bontásban nyújtsák be - és a megadott adatokat könyvvizsgálóval hitelesítsék - a 2000-2012. között a pénzügyi szolgáltatások értékesítéséből elért kamat-, díj-, és jutalékbevételeiket (külön-külön feltüntetve), külön részletezzék, mely szolgáltatásokat sorolták tételesen az adott évben a pénzügyi szolgáltatások közé, és az utóbbiak közül melyeket soroltak az adott évben a lakossági vagy a vállalati szegmenshez. Nyújtsák be - és a megadott adatokat könyvvizsgálóval hitelesítsék - 2014. év vonatkozásában - a Tpvt. 24. § (3) bekezdése értelmében - nettó árbevétel helyett figyelembe veendő bevételek összegét, az eljárás alá vont vállalkozás és vállalkozáscsoportja tekintetében kamatok és kamatjellegű bevételek, bevétel értékpapírokból - bevétel részvényekből és egyéb változó hozamú értékpapírokból, bevétel részesedésből, bevétel kapcsolt vállalkozásokban való részesedésből -, kapott jutalékbevételek, pénzügyi műveletek nettó nyeresége, egyéb üzleti tevékenységből származó bevétel szerint. Nyilatkozzanak arról, mely vállalkozásokkal alkotnak egy vállalkozáscsoportot jelenleg, valamint - évenkénti bontásban feltüntetve - arról, hogy 2000-2012. között mely vállalkozásokkal tartoztak egy vállalkozáscsoportba. A Végzés indokolása szerint, a megjelölt adatok a jelen versenyfelügyeleti eljárásban feltételezett jogsértés miatt kiszabható bírság, és annak maximumának hitelt érdemlő meghatározásához szükségesek, ezért a kérelmezett a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 52. § (1) bekezdésének és a Tpvt. 65. § (2) bekezdésének alkalmazásával adatszolgáltatás teljesítésére kötelezte az eljárás alá vontakat a Tpvt. 61. §-ára és a Ket. 6. §-ának (1) bekezdésére történő felhívással.

A kérelmező 2015. április 9-én benyújtott e-mailjére a kérelmezett 2015. április 20-án kelt Vj/8-953/2012. szám alatt írásos tájékoztatást (a továbbiakban: Tájékoztatás) adott a Ket. 28/C. §-a alapján azzal, hogy a Végzés rendelkező része alapján az egyes kamat-, díj- és jutalékbevételekhez tartozó pénzügyi szolgáltatásokat külön-külön szükséges megnevezni, amely magában foglalja annak tételes megjelölését is, hogy az adott tételhez tartozó pénzügyi szolgáltatás összességében mekkora bevételt eredményezett. A Végzés rendelkező részének 3. pontja szerint, a kért adatokat hitelesítve kell közölni, a Végzés II. pontjában pedig a kérelmezett kifejezetten megjelölte, hogy a Ket. 52. § (1) bekezdése és a Tpvt. 65. § (2) bekezdése - mint az adatszolgáltatási kötelezettség jogalapja - értelmében a kérelmező köteles a kért adatok és iratok rendelkezésre bocsátására. A Végzés indokolásának 11. pontja szerint, a kérelmezett a jelen versenyfelügyeleti eljárásban feltételezett jogsértés miatt kiszabható bírság és annak maximumának hitelt érdemlő meghatározását tartja szem előtt. Következésképpen, a kért adatok - a hatályos jogszabályok, főként a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben meghatározottak szerinti - könyvvizsgáló általi hitelesítésének kérésére a kérelmezett minden jogszabályi felhatalmazással rendelkezik. Ismét figyelmeztette a kérelmezőt a Ket. 6. § (1) bekezdésére és a Tpvt. 61. §-ára.

Ezt követően a kérelmező 2015. április 24-én benyújtotta e-mailen 978., kézbesítő útján 983. alszám alatt az adatszolgáltatását, amelyhez kizárólag a fióktelepének és jogelődeinek 2000-2012. közötti időszakra vonatkozó kamat-, díj-, és jutalékbevételeit bemutató táblázatot csatolt - külön könyvvizsgálói hitelesítés és annak külön könyvvizsgálói hitelesítéssel ellátott megjelölése nélkül, mely szolgáltatásokat sorolták tételesen az adott évben a pénzügyi szolgáltatások közé - (1. mellékelt), a 2011-2013. évekre vonatkozó éves beszámolóit (2-16. számú mellékletek), valamint a kérelmező vállalkozáscsoportjának szervezeti ábráját (17. számú melléklet) mellékelte. A kérelmező

a 2014. év vonatkozásában a Tpv. 24. § (3) bekezdése értelmében nettó árbevétel helyett figyelembe veendő bevételi tételek összegét a kérelmező vállalkozás és vállalkozáscsoportja tekintetében nem nyújtotta be. A kérelmező a 2015. április 24-én kelt 978. és 983. alszámokon iktatott adatszolgáltatásában azzal a magyarázattal szolgált, hogy a fióktelepének és jogelődeinek teljes árbevétele pénzügyi szolgáltatásokból származik, valamint, hogy a kérelmező sikertelenül kísérelte meg felvenni a kapcsolatot telefonon a kérelmezettel, hogy - részletes adatok hiányában - visszaigazolja, az árbevételi adatokat nem kell könyvvizsgáló által hitelesíttetni, amennyiben azok megfelelnek az éves beszámolóban szereplő adatokkal, melyeket könyvvizsgáló már hitelesített. A kérelmezett Tájékoztatását követően a kérelmező ismételten megkísérelte - sikertelenül - telefonon tisztázni a kérelmezett azon kérését, hogy szükséges feltüntetni az adott pénzügyi szolgáltatást, melyhez az adott árbevétel tartozik. A kérelmező kifejtette, hogy sem a Végzés, sem a Tájékoztató nem tartalmazta a kérelmezett által kért árbevételi adatok megbontásának pontos struktúráját - a pénzügyi szolgáltatások fajtáit -. Továbbá, anélkül, hogy vitatná a kérelmezett jogszabályi felhatalmazását a megbontás kérésére - álláspontja szerint - a megbontás kérése nem indokolt a 2015. február 13-án kelt előzetes álláspont III. pontjában javasolt érintett piac fogalomra tekintettel. Továbbá, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 169. §-a alapján, mivel a kérelmező nem volt köteles az éves beszámoló alapját képező iratokat nyolc éven túl megőrizni, nem őrizte meg azokat az iratokat, amelyek alapján el tudná készíteni az árbevételi adatok kérelmezett által kért bontását a 2000-2006 közötti időszakról. A kérelmező 2012-ben megszüntette a magyarországi üzleti tevékenységét, és a fióktelepét 2013-ban törölte a cégjegyzékből. A kérelmező jóhiszeműen eljárva összegyűjtötte a rendelkezésére álló éves beszámolók alapján az árbevételi adatokat megbontás nélkül, mivel jelentős erőfeszítése ellenére sem tudott olyan dokumentumot azonosítani, amely alapján szolgáltatni tudta volna az árbevételi adatokat a kérelmezett által kért bontásban. Álláspontja szerint, az árbevételi adatok további bontása nem indokolt. Megjegyezte, hogy a Tpv. 11. §-a és 21. §-a, illetve az EUMSZ. 101-102. cikkei szerinti tilalmakba ütköző magatartások esetén a bíróság megállapításáról szóló 1/2012. számú közlemény (a továbbiakban: Bíróságközlemény) 18. pontja szerint, a vállalkozás érintett piaci forgalma becslés alapján is megállapítható hiteles adat hiányában. Továbbá, a kérelmező fióktelepe és annak jogelődei által nyújtott pénzügyi szolgáltatások kizárólag a vállalati szegmensbe tartoztak.

A kérelmezett a 2014. június 1-jén kelt Vj/8-1279/2012. számú végzésével a kérelmezővel szemben 5.000.000,- forint eljárásí bírságot szabott ki a Tpv. 44. §-a, a Ket. 13. § (2) bekezdésének e) pontja, 1. § (3)-(4), a 4. § (1) bekezdései, a Tpv. 95/B. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Tpv. 61. § (1), (3) bekezdései, a 65. § (2), 82. § (1)-(3), a Ket. 51. § (4), 52. § (1), 61. § (4) bekezdései, 98. § (3) bekezdés g) pontja, 101. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy a fenti adatszolgáltatás hiányosságaira tekintettel a kérelmező a 2015. április 24-i határidőre a Végzés alapján csak részben tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének. A kérelmezett a Tájékoztatásban kifejezett és egyértelmű tájékoztatást adott arról, hogy nem felel meg a Végzésben előírt adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének, ha a kérelmező a 2000-2012. évek vonatkozásában az általa nyújtott pénzügyi szolgáltatásokat nem részletezi, illetve az ezekből elért kamat-, díj- és jutalékbevételek könyvvizsgáló általi külön történő hitelesítését nem végezteti el. A kérelmező 2015. április 24-én kelt adatszolgáltatásában adott magyarázat szerint a kérelmező a Tájékoztatót megértette, és egyértelmű volt számára, hogy a Végzés alapján milyen körben áll fenn az adatszolgáltatási kötelezettsége. A kérelmező határidő-hosszabbítás iránti kérelmet nem terjesztett elő. Kiemelte,

hogyan olyan adatok szolgáltatásra kötelezte a kérelmezőt, amelyek kulcsfontosságúak a feltételezett jogsértés miatt alkalmazni kívánt szankció meghatározásához, valamint ezen adatok más forrásból nem szerezhetőek be, azaz a kérelmezői adatszolgáltatás hiánya veszélyezteti a tényállás feltárását, amely önmagában a versenyfelügyeleti eljárás elhúzására, illetve a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, illetve azt eredményezte. A Végzésben éppen azért kötelezte a kérelmezőt a 2000-2012. évek vonatkozásában arra, hogy a pénzügyi szolgáltatások terén részletesen jelölje meg, mely szolgáltatást sorol oda, és abból milyen összegű árbevétele származott, mert a kérelmezettnek nincs tudomása arról, hogy az egyes piaci szereplők a vizsgált időszakban a pénzügyi szolgáltatásokon belül alkategóriaként milyen árbevétel érték el. Tekintettel arra, hogy a kérelmezettnek arról sem volt ismerete, hogy a 2000-2012. közötti időszakban a kérelmező pontosan és tételesen milyen pénzügyi szolgáltatásokat nyújtott az ügyfelei számára, a Végzés éppen a célból került kiadásra, hogy ezen adatok birtokába kerüljön. A kérelmező adatszolgáltatásában nem tüntette fel tételesen, hogy az adatszolgáltatásának 1. számú mellékletében megadott évenkénti bevételi adatok pontosan milyen általa nyújtott pénzügyi szolgáltatásból származnak. A kérelmezőnek a Bíróságközlemény 18. pontjára történt hivatkozására kifejtette, hogy a becslés módszere nem főszabályként, hanem kivételesen alkalmazható, kizárólag hiteles adatok hiányában. A jelen esetben azonban nem arról van szó, hogy hiteles adatok nem állnak rendelkezésre, hanem arról, hogy a kérelmező azokat nem nyújtotta be a kérelmezettnek. Kifejtette, amennyiben a Végzésben kért adatok csak részlegesen állnak rendelkezésre, ennek hitelt érdemlő igazolása szükséges, amelynek csak részben felel meg a kérelmező azon hivatkozása, hogy az Sztv. alapján a 2000-2006. közötti időszak vonatkozásában iratmegőrzési kötelezettség nem terhelte. A kérelmező a 2007-2012. közötti időszak vonatkozásában az iratok hiányára egyrészt nem hivatkozott, másrészt ezen időszaktól származó iratok vonatkozásában már törvényen alapuló megőrzési kötelezettség terhelte. A kérelmezett utalt az Sztv. 169. § (1) bekezdésére, és arra, hogy a kérelmező magyarországi fióktelepe 2013-ban nem jogutód nélkül szűnt meg, a jogutód anyavállalat vonatkozásában pedig továbbél az iratok megőrzésének kötelezettsége. Azaz, a kérelmezőnek legalább részlegesen, a megőrzési kötelezettségen belüli időszakra eső iratokra tekintettel teljesítenie kellett volna az adatszolgáltatást. A könyvvizsgálói hitelesítést a 2015. április 24-i adatszolgáltatásban a kérelmező kifejezetten megtagadta annak ellenére, hogy a Tájékoztatóban kifejezett és egyértelmű tájékoztatást kapott arról, hogy a Végzésben foglalt ezen kötelezettségtől a kérelmezett nem tekint el, másrészt, a kérelmező nem vitatta, hogy a kérelmezettnek van jogszabályi felhatalmazása az általa kért adatok könyvvizsgáló általi hitelesítésének kérésére. A kérelmező nem adott magyarázatot arra, miért nem nyújtotta be a 2014. évre vonatkozó, a Tpv. 24. § (3) bekezdése értelmében nettó árbevétel helyett figyelembe veendő bevételi tétele összegét a kérelmező és vállalkozás csoportja tekintetében, hiszen ezen adattal a jelenleg is működő, a korábbi magyar fióktelep jogutód vállalkozásaként nyilvánvalóan rendelkezik. Tekintettel arra, hogy a kérelmező nem magyarországi székhellyel rendelkező vállalkozás, a kérelmezettnek nincs hozzáférése olyan közhiteles nyilvántartáshoz, amelyből a 2014. évi árbevételi adatokhoz hozzájutna. A kérelmezett megállapította tehát, hogy a kérelmező fennálló adatszolgáltatási kötelezettségének hiányos teljesítése az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, és azt eredményezte, amiért a Tpv. 61. § (1) bekezdése szerinti eljárási bíróság tényállási elemei megvalósultak. A kérelmezett a kérelmező adatszolgáltatási kötelezettségével összefüggésben fennálló jogellenes magatartását súlyos fokúnak találta, míg a kötelezettségzegés tekintetében közepesen súlyos mértékű felróhatóságot állapított meg. A

kérelmező vagyoni helyzetével és jövedelmi viszonyaival összefüggésben a kérelmezett - a benyújtani elmulasztott 2014. évi adatok hiányában - a 2013. évre vonatkozó beszámolóban szereplő adatokból indult ki.

Kérelmező a Vj/8-1279/2012. számú végzés ellen - a törvényes határidőn belül - felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő azzal, hogy a bíróság azt helyezze hatályon kívül, és kötelezze a kérelmezettet a kérelmező költségei viselésére. Hivatkozott arra, hogy magyarországi működéssel nem rendelkezik, amiért bármiféle dokumentáció feltárása jelentős nehézséget okoz számára. Hangsúlyozta, hogy a kérelmezetti adatkérésben foglalt felhívás nem volt egyértelmű, amelyet a Tájékoztató sem szüntetett meg. Kiemelte, hogy a kérelmezett részben olyan adatok szolgáltatását követelte a kérelmezőtől, amelyek nem állnak a rendelkezésére, másrészt az adatkérésben megjelölt adatkör nem nélkülözhetetlen az eljárás folytatásához, a tényállás tisztázásához. Vitatta, hogy a megtagadta az adatkérés teljesítését, hiszen a kérelmezett rendelkezésére bocsátotta a rendelkezésére álló adatokat, amelyek alapján a bírságszámítást el lehet végezni. Hivatkozott a kérelmezett 2015. február 13-án kelt előzetes álláspontjára, melyben a kérelmezett az érintett piacot nem tagolta, hanem egységesen kezelte, amiből az következik, hogy a vizsgált, feltételezett jogsértés a pénzügyi piac minden szegmensére kiterjed, amely megállapítást a kérelmező egyebekben vitat a jogsértés fennállásával egyaránt. Tekintettel arra, hogy az adatkérésben megjelölt adatok rendelkezésre bocsátása és kért bontása az eljárás elintézéséhez nem nélkülözhetetlen, a kérelmezői adatszolgáltatás teljesítése nem jogsértő, de legalábbis nem adhat alapot eljárás bírság kiszabására. Hangsúlyozta, hogy az eljárása jóhiszemű volt, amit az is alátámaszt, hogy többször megkísérelte az adatkéréssel kapcsolatos kérdések tisztázását a kérelmezettel. Kiemelte, mivel a kérelmezői adatkérés nem volt egyértelmű, a kérelmezőnek az adatszolgáltatásban is tükröződő értelmezése is helytálló lehet az adatkérés nyelvtani értelmezése alapján. Ismételten hivatkozott a Bírságközlemény 18. pontjára. Kifogásolta, hogy a kérelmezett nem hívta fel hiánypótlásra az adatszolgáltatásával kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy az eljárás elhúzására és a valós tényállás eltérésének meghúzására sem irányuló szándék hiányában a támadott végzés a Tpv. 61. §-ába ütközik. Tekintettel arra, hogy valamennyi bevételét pénzügyi szolgáltatásból származónak tekintette - és ekként jelölte meg -, a további bontás szükségtelennek látszott. Az pedig, hogy a kérelmező az adatszolgáltatásra irányuló szempontokat nem adta meg, nem róható a kérelmező terhére. A Tájékoztatóból ugyan kiderül, hogy a kérelmezett szolgáltatásonként várja el a bevételek bontását, azonban az nem derül ki, mi a bontás alapja. Ráadásul a Tájékoztatót a kérelmezett két nappal az adatszolgáltatási határidő lejáratá előtt adta a kérelmezőnek, ami az adatszolgáltatásra nyitva álló határidő meghosszabbítása nélkül az adatszolgáltatás teljesítését gyakorlatilag lehetetlenné tette. Kifogásolta, hogy a kérelmezett nem indokolta meg az adatkérésében, hogy a szóban forgó adatokra miért van szükség. A kérelmező azt nyilatkozta, hogy nem rendelkezik magyarországi árbevétellel. Arra is utalt, hogy a kérelmezett jogszerűen nem szabhat ki bírságot olyan adat rendelkezésre bocsátásának elmaradása miatt, amelyhez egyébként hozzáfér, azaz a támadott végzés sérti a Ket. 51-52. §-ait és a Tpv. 64/B-65. §-ait is. Álláspontja szerint, a könyvvizsgálói hitelesítés kérése a Ket. 7. §-a értelmében is jogszerűtlen, egyebekben azért is, mert azt a kérelmezett semmilyen konkrét jogszabályhellyel nem támasztotta alá. Továbbá, mivel a 2014. évre vonatkozó, árbevételi adatokat is tartalmazó auditált beszámolóját az Sztv. alapján a kérelmező 2015. május 31-ig volt köteles elkészíteni és közzétenni, jogszerűen nem volt elvárható a kérelmezőtől, hogy azzal már 2015. áprilisában rendelkezzen. Álláspontja szerint a bírság mértéke

eltúlzott, mivel a Ket. 61. § (4) bekezdésének a) pontja alapján az eljárási bírság kiszabásánál figyelembe kell venni a jogellenes magatartás súlyát, és a felróhatóság mértékét is. amit a kérelmezett nem megfelelően végzett el. A bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a kérelmezett a Tptv. 78. § (2) bekezdését szintén tévesen értelmezte, ezáltal jogszerűtlenül alkalmazta. Hivatkozott a Ket. 1. §-ának, 4. §-ának, 72. § (1) bekezdés e) pontjának és a 61. § (4) bekezdés a) pontjának, az Alaptörvény XXIV. cikke (1) és a XXVIII. cikke (7) bekezdéseinek a kérelmezett általi megsértésére is. Személyes meghallgatás tartását kérte.

A kérelmezett ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte annak megalapozatlanságára tekintettel. Perköltség igényrel élt. Hangsúlyozta, hogy a bírósági gyakorlat töretlen a tekintetben, hogy a kérelmezett kizárólagos jogkörébe tartozik annak megítélése, milyen adatok relevánsak a tényállás megállapításához. Az adatszolgáltatás során nem lehet mérvadó, hogy a kérelmező álláspontja szerint mi nélkülözhetetlen és mi nem a tényállás tisztázásához. A kérelmezőnek az érintett piaccal kapcsolatos érvei az ügy érdemére tartoznak, így azok a jelen nemperes eljárás tárgyát nem képezhetik. A Végzésben kért adatok szolgáltatásának hiánya veszélyeztette a tényállás feltárását, amely önmagában a versenyfelügyeleti eljárás elhúzására, illetve a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, illetve azt eredményezte. Hangsúlyozta, a Végzésben a szokásos gyakorlatnál eleve hosszabb határidőt biztosított a kérelmezőnek, aki határidő hosszabbítás iránti kérelmet nem terjesztett elő az eljárás során. Megjegyezte, hogy a kérelmező az ismételt adatkérő végzés határidejének meghosszabbítását kérte ezúttal arra hivatkozással, hogy az adatok nehezebben beszerezhetőek, nem pedig azzal, hogy hiányoznak. Fenntartotta az eljárás során hozott korábbi végzéseiben és a nyilatkozataiban foglaltakat, amelyek - álláspontja szerint - cáfolják a kérelmező előadását.

A kérelmező a kérelmezett nyilatkozatában tett észrevételében - többek között - arra hivatkozott, hogy a hitelintézetek számviteli/könyvviteli kötelezettségeire vonatkozó részletes szabályok elsősorban az Sztv. és a 250/2000. (XII. 24.) számú Kormányrendelet alapján felállítandó és üzemeltetendő főkönyvi rendszere a kérelmezett által kért bontástól eltérően épül fel, amiért szintén nehézséget jelentett a külföldi székhelyű kérelmezőnek a kért adatszolgáltatás teljesítése. Fenntartotta az eljárás során tett nyilatkozatait.

A kérelmezett a kérelmező észrevételére - többek között - kifejtette, hogy az adatok rendelkezésre bocsátásának nehézsége önmagában nem egyenlő azzal, hogy az ehhez szükséges adatok és azok forrása nem is létezik.

A kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme - **részben - alapos.**

A bíróság hangsúlyozza, hogy a jelen közigazgatási nemperes eljárás tárgya kizárólag a kérelmezett jogerős támadott végzésének jogszerűségi felülvizsgálata. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knptv.) 4. §-a folytán megfelelően irányadó Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási végzést - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. A közigazgatási nemperes eljárásban is a Knptv. 4. §-a folytán alkalmazandó Pp. 3. § (2) bekezdése

és 215. §-a értelmében, a kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálja felül a közigazgatási végzést.

A Ket. 13. § (2) bekezdés e) pontja alapján, a Ket. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta-ra vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.

A Tptv. 44. § (1) bekezdése szerint a versenyfelügyeleti eljárásra - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a Ket. rendelkezéseit kell alkalmaznia Ket. 15. § (4) bekezdése, 18. §-a, 29. § (3)-(12) bekezdése, 30. § a) és b) pontja, 31. § (1) bekezdés j) pontja, 33/A. §-a, 38. §-a, 43. § (6a) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 47. §-a, 61. § (1) bekezdése, 64. §-a, 68-69/B. §-a, 70. §-a, 71. § (7) bekezdése, 74. § (2)-(5) bekezdése, 75. §-a, 78/A. § a) pontja, 88. §-a, 88/A. §-a, 91. §-a, 93. §-a, 94. §-a, 94/A. §-a, 109. § (2) bekezdése, 116. §-a, 127. § (1)-(5) bekezdése és (7) bekezdése, 128. § (1) és (3) bekezdése, 130. §-a, valamint 134. § b) és c) pontja kivételével.

A Ket. 61. § (4) bekezdéséhez fűzött Kommentár kimondja, hogy a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pont ec) alpontja és a 72. § (2) bekezdése alapján a mérlegelési jogkörben hozott végzés esetén, így az eljárási bírságot kiszabó döntésben a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket meg kell jelölni.

A Ket. 50. § (1), (5)-(6) bekezdései értelmében, a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le. Szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást. A Ket. 50. §-ához fűzött Kommentár kimondja, hogy a hatóság dönteni csak megalapozott tényállás ismeretében tud. Ahhoz, hogy az eljáró szerv képes legyen a megalapozott döntésre, tisztáznia kell a tényállást, azaz meg kell állapítani, hogy az adott ügyben milyen események, tények történtek. Össze kell gyűjtenie a döntéshez szükséges jogilag releváns tényeket. A Ket. bár kiemeli a hatósági eljárások szolgáltató jellegét, mégis tartalmaz egy hatóság-ügyfél közötti alá és fölé rendelési viszonyt. Ezt az állítást igazolja, hogy a Ket.-ben a hatóságnak több eszköze és nagyobb mozgástere van, mint az ügyfélnek. A Ket.-ben általános szabályként a bizonyítási kötelezettség a hatóságot terheli. A döntéshozatalhoz szükséges tényállást a hatóság köteles tisztázni. A bizonyítási kötelezettség a hatóságot terheli függetlenül attól, hogy az eljárás hivatalból vagy kérelemre indult meg. Ha az eljárás hivatalból indult, a bizonyítás, az eljárás valamennyi mozzanatában a hatóság kötelessége. A hatósági eljárásban, így annak alapeljárási szakasza bizonyítási részében is a hatóság és az ügyfelek együttműködnek.

A Tptv. 65. § (1)-(2) bekezdései értelmében, a tényállás tisztázása során az eljáró versenytanács az e §-ban foglaltakat, illetve - a 44. §-ban foglaltak kivételével - a Ket. tényállás tisztázására és hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazza. Az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg.

A Tptv. 61. § (1) bekezdése szerint, eljárási bírság szabható ki azzal szemben, aki az eljárás során

olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

A Tptv. 61. § (1) bekezdésében foglalt eljárási bírságot kiszabó végzés mérlegelési jogkörben hozott döntés, így a Knptv. 4. §-a folytán alkalmazandó Pp. 339/B. §-a szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási végzés akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A közigazgatási hatósági eljárások lényegét az Alkotmánybíróság az officialitás elvével kapcsolatban úgy foglalta össze, hogy a közigazgatási hatósági eljárások a közhatalom birtokában lévő állami szerv által folytatott, célhoz kötött, vizsgálati jellegű eljárások, amelyeknek - sok egyéb jellemző mellett - alapvető sajátossága a hivatalbóli jogérvényesítés. Az officialitás eive az eljárás megindításától, az eljárás lefolytatásán keresztül, annak befejezéséig, illetve a született döntés végrehajtásáig érvényesülő közigazgatási eljárási elv, amely ezért magában foglalja a tényállás megállapításának kötelezettségét is. Alapvetően e kötelező vizsgálati jelleg különbözteti meg a közigazgatási eljárást a polgári, avagy a büntetőeljárás sajátosságaitól: a döntés alapját képező tényállást és annak valódiságát az eljárásban egyéni érdekeltiség nélküli közigazgatási hatóság köteles feltárni és bizonyítani. A hatóság dönti el, hogy melyek a döntés meghozatalához szükséges tények, és melyek az irreleváns tényállási elemek [165/2011. (XII. 20.) AB határozat].

A versenyfelügyeleti eljárásban a kérelmezettet terheli a tényállás megállapítási kötelezettség. A Tptv. - uniós jogból is következő elve szerint - ennek során az ügyfelet együttműködési kötelezettség terheli a Tptv. 65. § (2) bekezdésében foglaltak szerint. A versenyfelügyeleti eljárások másik sajátossága, hogy olyan jogsértések feltárására irányul - ami egyben a kérelmezett alkotmányos kötelezettsége [30/2014. (IX. 30.) AB határozat] - amelyekkel kapcsolatos bizonyítási eszközök, bizonyítékok az eljárás alá vont vállalkozásoknál található meg, illetve olyan információkra alapulhat, amelyekről az eljárás alá vont vállalkozásoknak van pontos és hitelt érdemlő információja. Az anyagi igazságnak megfelelő, pontos és hitelt érdemlő bizonyítási eszközök, bizonyítékok megszerzésének egyik ösztönző eszköze az eljárási bírság, melynek a fentiek szerint a versenyfelügyeleti eljárásban kiemelkedő jelentősége van a valóságnak teljesen megfelelő tényállás megállapíthatósága szempontjából.

A Tptv. 61. § (1) bekezdése ún. bírságtényállás, két vagylagos („vagy”) tényállás esetén teszi lehetővé az eljárási bírság kiszabását. Egyrészt akkor, ha az ott meghatározott személy olyan cselekményt végez, amely az eljárás elhúzására, illetve a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul. Ez egy célzatos tényállás, amelyhez nem szükséges az eljárás tényleges elhúzódása, illetve a valós tényállás feltárásának tényleges megghiúsítása, vagyis a bírság kiszabhatóságához nem szükséges az eredmény bekövetkezése. Ehhez képest a másik esetben a bírságszabáshoz annak tényleges bekövetkezése szükséges, vagyis az, hogy az ilyen cselekmény vagy magatartás ezeket eredményezi. Ezt az értelmezést támasztja alá a Tptv. vonatkozó indokolása is, amely szerint a magatartás akkor szankcionálható, ha célzatos (időhúzásra, vagy a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul), illetve célzat hiányában is, ha az említett eredmény bekövetkezésével jár (időhúzást, illetve valótlan tényállást eredményez). Ez utóbbi esetben is szükséges azonban a

szankció kiszabhatóságához az, hogy a magatartás kifejtője a magatartásának lehetséges eredményét előre láthassa. A rendbírság tehát szubjektív alapú joghátrány.

A kérelmezett az eljárási bírság jogalapját a Tpv. 61. § (1) bekezdése mindkét fordulatára alapozta azzal, hogy a kérelmező a valós tényállás feltárásának meghúzására és az eljárás elhúzására irányuló és azt eredményező magatartást egyaránt tanúsított [39., 54., 56-57. pontok]. A kérelmezettnek tehát azt kellett igazolnia, hogy a kérelmezőnek felrótt magatartás és a célja, eredménye között ok-okozati összefüggés állt fenn, a kérelmező cselekményei, magatartása ténylegesen az eljárás elhúzását, a valós tényállás meghúzását célozták, és el is vezettek azokhoz mint objektív eredményhez. A támadott végzés 39. pontjában foglaltak szerint, a kérelmező kifejezett és írásos tájékoztatás kézhezvételét követően, jobb tudomása ellenére nem tett eleget megfelelően adatszolgáltatási kötelezettségének, valamint ezen magatartása a valós tényállás feltárásának meghúzására irányult, és az eljárás elhúzását is eredményezte, mert a hiányzó adatok nélkül a kérelmező esetében nem tisztázható megfelelően a tényállás. A támadott végzés 56-57. pontjai szerint, a kérelmező 2015. április 24-én benyújtott adatszolgáltatása olyan lényeges adatok terén szenvedett hiányosságokban, amelyek nélkülözhetetlenek a tényállás tisztázásához, azon belül is a feltételezett jogsértés miatt alkalmazni kívánt szankció meghatározásához, és ezen hiányosságok más forrásból nem pótolhatóak. A kérelmező az adatszolgáltatása benyújtása előtt tájékoztatást kért a kérelmezettől a Végzés értelmezésével összefüggésben, ugyanakkor az írásos Tájékoztató kézhezvételét követően annak ellenére nem változtatott az általa alkalmazott téves értelmezésén, hogy a 2015. április 24-én kelt adatszolgáltatásában foglalt magyarázata alapján megállapíthatóan a Tájékoztatót megértette, az abban foglaltak egyértelműek voltak a számára és mindezek ellenére nem kísérelt meg megfelelően eleget tenni az adatszolgáltatási kötelezettségének.

A rendelkezésre álló iratok szerint, a kérelmezett a 2016. február 16-án kelt és a kérelmező által 2015. március 3-án kézhez vett Végzésével 2015. április 24-ig történő adatszolgáltatásra hívta fel a kérelmezőt - más eljárás alá vont személyek mellett -. A kérelmező 2015. április 9-én elektronikus úton tájékoztatást kért a kérelmezettől, melyet a kérelmezett 2015. április 22-én faxon és elektronikus úton megadott a kérelmezőnek. A kérelmező hivatkozása szerint - amit a kérelmezett sem vitatott -, a Tájékoztató kézhezvételét követően a kérelmező rövid úton, telefonon igyekezett felvenni a kapcsolatot a további kérdései miatt a kérelmezettel, azonban sikertelenül. Ezt követően - 2015. április 24-én - tett részben eleget a kérelmező a fenti adatszolgáltatási kötelezettségének. A bíróság e körben rámutat arra, hogy a kérelmező több mint egy hónappal a Végzés kézhezvételét követően - a teljesítési határidő lejártá előtti 15 nappal - kereste meg a kérelmezettet a tájékoztatókérésével úgy, hogy még a határidő lejártá és a Tájékoztató kézhezvétele előtt, valamint a Tájékoztató kézhezvételét követően sem terjesztett elő határidő hosszabbítás iránti kérelmet a kérelmezettnél. A bíróság rendelkezésére álló iratok, nyilatkozatok közül semmi sem utal arra sem, hogy akár a határidő lejártának közelségére tekintettel - a 2015. április 9-22-e közötti időszakban - érdeklődött, tájékozódott volna a kérelmező arról, mikor kap a megkeresésére választ, ezzel sürgetve a hatóságot. Azaz, a kérelmező nem hivatkozhat arra, hogy a kérelmezett késedelmes tájékoztatása okozta a hiányos adatszolgáltatását, amikor maga sem tett meg mindent annak érdekében, hogy az esetleges értelmezési nehézségeket kiküszöbölve, mihamarabb, maradéktalanul eleget tudjon tenni a kért adatszolgáltatásnak.

A bíróság rögzíti azt is, hogy a Tpv. 61. § (1) bekezdésének értelmezésében, többügyletes eljárás esetén csak adott ügyfél vonatkozásában nem értékelhető az eljárás elhúzódása mint eredmény. A Tpv. 61. § (1) bekezdése a versenyfelügyeleti eljárás egészének elhúzásáról szól. Ez nem üresíti ki a kérelmezett jogosítványait sem, mert a kérelmezett a Tpv. 61. § (1) bekezdésének más fordulatai alapján továbbra is szankcionálhatja a rosszhiszemű eljárásvitelt (például pontatlan adatok benyújtása), de nem alapíthatja arra a döntését, hogy adott magatartás az eljárás elhúzását eredményezte, ha egyébként ettől a magatartástól is függetlenül az eljárást még nem lehetett befejezni. A feleknek a bírósági eljárás során tett egybehangzó nyilatkozatai szerint azonban, a kérelmezett a kérelmezőt a közigazgatási hatósági eljárás keretén belül ismét felhívta a korábban már kért és még részben nem teljesített adatszolgáltatásra, az újabb felhívást követően a kérelmező élt a határidő-hosszabbítás iránti kérelem lehetőségével, és a kérelmezett a határidő hosszabbítást engedélyezte is, valamint, a kérelmező a már részben teljesítette is az elmaradt adatok szolgáltatását a kérelmezett számára. A fentiek alapján a bíróság rámutat arra, hogy a jelen nemperes eljárás tárgyát képező versenyfelügyeleti eljárásban a kérelmező akkor tett volna meg mindent, ami az adott helyzetben elvárható a Végzés maradéktalan teljesítése érdekében - így nem lenne számára felróható a mulasztása -, ha él a részére rendelkezésre álló törvényi lehetőségekkel, a Végzés kézhezvételét, és a vélt egyértelműség hiányát észlelve haladéktalanul tájékoztatást kér a kérelmezettől, amennyiben pedig a kérelmezett késlekedik a válaszadással, „sürgeti” a hatóságot a határidő közelsége miatt, és, vagy határidő hosszabbítás iránti kérelmet előterjeszt. A Végzésében, majd a Tájékoztatójában a kérelmezett kifejtette az álláspontját arról, hogy a tényállás feltárásához nélkülözhetetlennek tartja a kért adatok szolgáltatását - amit a fenti Kommentár rendelkezés értelmében is - a kérelmezett nem bírálhat felül, természetesen észrevétele, azzal kapcsolatos álláspontja lehet, amely azonban nem eredményezheti, hogy a kizárólag törvényeknek alárendelt, autonóm közigazgatási szerv a törvény által rábízott feladatának és kötelezettségének teljesítése során akadályozva legyen, jelen esetben a versenyfelügyeleti eljárásban a tényállás tisztázásában és a megalapozott döntés meghozatalában.

A fentiek alapján sem foghat tehát helyt a kérelmező azon hivatkozása, hogy számára nem voltak egyértelműek a kérelmezett adatkérő végzésében foglaltak. A bíróság nem vonja kétségbe, hogy a kérelmező számára nehézséggel, jelentős munkateherrel és időráfordítással jár a kérelmezett által kért adatok maradéktalan szolgáltatása a kérelmezett által kért módon, azonban önmagában ez nem elegendő indok arra, hogy az adatszolgáltatás kérésben foglaltaknak maradéktalanul ne tegyen eleget. A bíróság ismét utal arra, hogy az eljárási bíróság szubjektív alapú szabályozottsága miatt figyelembe kell venni az érintett személy felróhatóságát, azt, hogy mi várható el az adott személytől adott helyzetben általában. A kérelmezett által folytatott versenyfelügyeleti eljárások egyik jellegzetessége, hogy a kérelmezett professzionális piaci szereplőkkel szemben folytat eljárást a cégek piaci-gazdasági működésével kapcsolatban gazdasági tevékenységük körében, akiktől fokozottan elvárható, hogy a professzionális tevékenységük végzésével összefüggésben hatékonyan szolgáltatassanak adatot. Hozzáfüzi a bíróság, hogy a kérelmezett a támadott végzésében leírta, hogy éppen a kérelmező 2014. április 24-i „magyarázatának” megfelelően lett volna szüksége az adatszolgáltatásra, azaz éppen a kérelmező magyarázata támasztja azt alá, hogy megértette mit kér tőle a kérelmezett. A 2014. évi adatok szolgáltatása körében a bíróság kiemeli, hogy ezek vonatkozásában sem kért határidő hosszabbítást a kérelmező.

Tekintettel arra, hogy a kérelmezettnek olyan rendszerezésben volt szüksége az adatszolgáltatásra,

amelyre a könyvvizsgáló hitelesítés még nem történt meg. a pontos, hiteles és autentikus adatszolgáltatás érdekében nem találta a bíróság a Ket. 7. §-ával ellentétesnek és eltűzöttnek, hogy az adatszolgáltatás könyvvizsgálói hitelesítéssel - a kérelmezett által leírtak szerint - történjen. különös tekintettel a fenti alkotmánybíróági döntésekre.

A Knptv. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezi. A kérelmezett olyan jogalapra - a Tpv. 61. § (1) bekezdése mindkét fordulatára - alapította az eljárási bírság kiszabását, amelyek vonatkozásában a bíróság azt a fordulatot találta csak kellően alátámasztottnak, hogy a kérelmező olyan magatartást tanúsított, amely a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményezte, e körben tehát a felróhatósága megállapítható, azonban azt, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzása, a valós tényállás feltárásának megghiúsítása vonatkozásában célzatos is lett volna, és a kérelmező magatartása valóban az eljárás elhúzódását is eredményezte volna, a bíróság nem találta kellően bizonyítottnak. Az eljárás elhúzódását mint eredményt azért nem, mert a többügyfeles eljárásra tekintettel az nem derül ki egyértelműen a támadott végzéséből, hogy az eljárás kizárólag még azért nem fejeződött be, mert a kérelmezőt ismételt adatszolgáltatásra kellett felhívni a fentiek szerint. Az előbbiek alapján a bíróság a felülvizsgálattal támadott végzésben meghatározott bírság összeggel - azaz a kérelmezetti mérlegeléssel - nem értett egyet, mivel a bírság összegének meghatározásakor súlyosító körülményként figyelembe vett, és a kérelmezőnek felrótt valamennyi magatartás „elkövetését” a bíróság nem találta kellően megindokoltnak, megalapozottnak. Az utóbbiak vonatkozásában találta a bíróság részben eredményesnek a kérelmező bíróági felülvizsgálat iránti kérelmét.

Összefoglalva tehát, a kérelmezett a tényállás tisztázási kötelezettsége körében jogszerűen hívta fel a kérelmezőt a Végzés és a Tájékoztatás szerinti adatszolgáltatásra, az adatszolgáltatás jelentőségének és elmaradása következményeinek - eljárási bírság - pontos megjelölésével, kilátásba helyezésével. A kérelmező tehát tisztában volt a pontatlan adatszolgáltatás számára hátrányos következményeivel, és azzal is, hogy a tényállás tisztázását - még ha azt a kérelmező kétségbe is vonja - akadályozza az adatszolgáltatás elmaradásával. Ekként a kérelmező mulasztása felróható a számára, mivel olyan magatartást tanúsított, amely ha a tényállás tisztázásának megghiúsítását eredményezte, azaz a Tpv. 61. § (1) bekezdésének ezt a fordulatát a magatartása megvalósította. Tekintettel arra, hogy 2014. év vonatkozásában a kérelmező adatot nem szolgáltatott - és az Sztv. szerinti 2015. május 31-i határidőre hivatkozással határidő hosszabbítást sem kért - a bíróság elfogadta, hogy a kérelmezett a kérelmező 2013. évi éves nettó árbevétele alapján állapította meg a kiszabott eljárási bírság összegét.

A Ket. 61. § (4) bekezdés a) pontja alapján a kérelmezett köteles a jogellenes magatartás súlyát és a felróhatóság mértékét is figyelembe venni az eljárási bírság összegszerűségének meghatározásakor. A bíróság rögzíti, hogy e körben a kérelmezett nem tett eleget a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének, mivel a bírság összegének meghatározásakor - részben - olyan magatartást rótt fel a kérelmezőnek, melyet a rendelkezésre álló iratok, adatok nem támasztanak egyértelműen alá, a felülvizsgálattal támadott végzés e körben megfelelő indokolással nem alátámasztott. Amennyiben az eljárás során feltárt, a kérelmezett rendelkezésére álló bizonyítékoknak a figyelembe vételével nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a kérelmező

többszöri információkérése az eljárás elhúzódását és a valós tényállás feltárásnak megghiúsítását célozta - azaz a kérelmező e körben rosszhiszemű volt -, és valóban a kérelmező magatartása eredményezte az eljárás elhúzódását is - különös figyelemmel a löbbüggyfeles eljárásra -, a kérelmezettnek újra kell értékelnie a bírság összegszerűsége tekintetében ennek a súlyosító körülménynek a hiányát, és az eljárási bírság összegét ennek megfelelően kell megállapítani a törvény által meghatározott maximum és minimum érték között, a támadott végzésben foglalt bírságösszeghez képest alacsonyabb mértékben, a végül kialakított bírságösszeg tekintetében. az Alaptörvény, a Tpvt., Ket. vonatkozó rendelkezéseivel alátámasztva, okszerű indokolást adva. Ezért a közigazgatási bíróság ezek vizsgálatára új eljárást rendelt el.

A közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti nemperes eljárásban - a Knptv. alapján - a bíróság elsősorban okirati bizonyítást folytat le, illetve kivételesen személyes meghallgatást tart. Esetünkben azonban a tényállás egyértelmű és tisztázott volt, ezért a bíróság nem tartott meghallgatást.

A jogorvoslati kérelem részben alapos volt, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43. § (7) bekezdése szerinti 10.000,- forint közigazgatási nemperes eljárási illetéket - figyelemmel az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjára - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. Az eljárási költség viseléséről a közigazgatási bíróság a Knptv. 4. §-a folytán irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

A végzés ellen a Knptv. 3. § (4) bekezdése alapján további jogorvoslatnak helye nincs.

B u d a p e s t, 2015. év november hó 26. napján

dr. Ferenczy Katalin s. k.
bíróági titkár